

מפגש הדב ועד הנער ששרד את השואה בזכות זאב: פסטיבל חיפה להצגות ילדים

כשהוא מותאם לתווך רחב של גילים וגם להורים המלווים, פסטיבל חיפה לתיאטרון ילדים נפתח זו השנה ה-33 עם הצגות רבות ששווה לשים לב אליהן - בהן העיבוד מלא החן לקלאסיקה של א"א מילן, ההצגה "הזאב הטוב" שמבוססת על סיפורו של ניצול השואה ששרד כילד ביערות, ול"ילד עם הנקודות" שעוסקת בצעיר המתמודד עם בריונות בשל המראה שלו

הוספת תגובה

שי בר יעקב | 10.04.23 | 08:05

האזינו לכתבה 6 דקות

אחד האירועים המשמחים בלוח השנה של התיאטרון הישראלי הוא פסטיבל חיפה הבינלאומי לתיאטרון ילדים, הנערך כבר 33 שנה בחול המועד פסח בחסות תיאטרון חיפה. השנה מוקדש הפסטיבל לנושא החברות, נושא שהוא בהחלט רלוונטי לחיי הילדים והמבוגרים כאחד בימינו הסוערים ומרובי הסכסוכים. בהתאם לזאת נבחרה להצגה הפותחת של הפסטיבל, ההצגה המוצגת באופן מסורתי על הבמה הגדולה של התיאטרון, ההצגה המוזיקלית "חבר שלי, פו הדב", עיבוד נאה שיצרו המחזאי, אורן יעקובי ("אפס ביחסי אנושי"), והבמאי, אורי אומנותי, לספר הילדים האהוב שכתב א"א מילן לפני כמעט מאה שנים.

6 צפייה בגלריה

מתוך "חבר שלי, פו הדוב", פסטיבל חיפה להצגות ילדים (צילום: ג'ראר אלון)

הגרסה שעלתה בפסטיבל היא עיבוד חביב ויעיל המשלב פרקים שונים מהספר, כמו החיפוש של פו וחזרזיר אחרי כריסטופר רובין שנעלם (כי הלך לבית הספר), המצוד אחר ההיפופופיל, המפגש עם איה שהזנב שלו אבד וגם פו, שנלכד בפתח המחילה של ארנבי אחרי שאכל מהדבש שגנב מהדבורים. ההצגה מצליחה ללכוד את הקסם של הסיפור התמים והיפה בזכות עבודה יצירתית מצוינת של צוות המעצבים, בראשות התפאורנית לילי בן נחשון, וביצוע מלא חן של צוות שחקנים מוכשר שכולל את

ביקורות נוספות במדור במה:

- [קרקסי, גרוטסקי ונפלא: "המהפכה מנגנת אתגר קרת" הוא אושר קטן בימים קשים](#)
- [מרהיב ופיוטי: "מלאכים באמריקה" בקאמרי תגרום לכם להתמסר אליה](#)
- [ההצגה "צומת וולקן" היא בעיקר אסקפיזם - אבל גם זה לא מובן מאליו כעת](#)

עוד הצגה איכותית, המיועדת לילדים יותר גדולים (מגיל 9), היא "הילד עם הנקודות", שעוסקת בילד הסובל מפגם מולד בעור הגורם לו להיות מושא ללעג ודחייה מהסביבה. המחזה היפה והרגיש, שכתבו רוני גאון (שהדרמה מבוססת על סיפורו האישי של בנה) ביחד עם חן לוגסי ודיוויד בילנקה (שגם ביימו), מתמקדת דווקא באחות הגדולה של הילד. האחות נקרעת בין רצונה להשתלב בחבורת בני גילה בבית הספר החדש שאליו נשלחים שני הילדים, לבין הצורך שלה להגן על אחיה הצעיר, הסובל מנידוי חברתי. זהו קונפליקט שקל להזדהות איתו והוא בונה דרך מעניינת להיכנס לתוך הדילמה המוסרית. ההצגה נהנית משילוב נהדר של עבודת עיצוב מלאת דמיון, המתבססת בעיקר על עבודת הווידאו-ארט המצוינת של ארז שוורצבאום, עם ביצוע בימתי חזק ומשכנע של צוות שחקנים מצוין בראשות בר כהן ורפאל עבאס. לסיכום, זוהי דרמה חריפה, חזקה ומעוררת מחשבה על קבלת השונה, המדגישה את חשיבות היכולת להסתכל מעבר לחזות החיצונית וגם מדברת על האמנות ככלי רב עוצמה לשינוי התודעה.

דרמה חריפה, חזקה ומעוררת מחשבה. מתוך "הילד עם הנקודות", פסטיבל חיפה להצגות ילדים (צילום: גראר אלון)

Promoted Links by Taboola

נשיקה, לייטוף, חדירה, ביי?

לאשה

לחצו כאן

UNISEX | Camel Mountain The Dialogue VXR

.shoesonline

שי חולצה בשלום לאחר לילה שלם בשיטפון בערבה: "היא גיבורה"

חדשות

את סיפור החברות המדהים ביותר בפסטיבל ניתן לראות בהצגה "הזאב הטוב", המבוססת על הסיפור האמיתי של מישקה זילברשטיין, נער יהודי בשואה ששרד ביערות שבין פולין לליטא בזכות מערכת יחסים מיוחדת שרקם עם זאב בודד. הסיפור, דמוי ספר הג'ונגל, נע על הגבול הדק שבין האמיתי לדמיוני ומקבל המחשה פיזית מרגשת בביצוע התנועתי המרשים של גל ניסים ומיכאל פלד. השניים מגלמים בצורה משכנעת את הנער והזאב, שבשלב מסוים גם מתחיל לדבר. יפתח קמינר עושה גם

נטפיו את הזאב הטוב שבנו, השנפעתו של הזאב והע יקטן. הסיפור אומנם מותחנפס לסוג של דרמה וקונטריות נלאית, אן למעשה הוא מתפקד יותר כסוג של משל מוסרי על הקיום האנושי. למרות שהיו רגעים שהמחזה, שכתב וביים שראל פיטרמן, גלש לסוג של רגשנות מיותרת - בגדול זוהי דרמת הישרדות מותחת ומרגשת לגילאי 8 ומעלה.

סיפור החברות המדהים ביותר בפסטיבל. מתוך "הזאב הטוב", פסטיבל חיפה להצגות ילדים (צילום: גראר אלון)

בנוסף, מציג הפסטיבל הצגות אגדתיות יותר המתרחשות כמו סיפורי ילדים רבים בארצות רחוקות ודמיוניות. אחת היפות שבהן היא "מה שבאמצע", קומדיה מוזיקלית מקורית ומקסימה לילדים בבית הספר היסודי, שכתב חיים אידיסיס וביים עמית לוי. ההצגה מתרחשת בממלכה רחוקה, שבה המלך סובל מנדודי שינה. יתרה מכך, הוא גם מלך גחמני שאין לו סבלנות לתהליכים ומעברים הדרגתיים. הוא רוצה הכול ועכשיו, כמו ילד קטן. כך, הוא רוצה להבין סינית, אך אינו מוכן ללמוד את השפה. לכן הוא מחליט לאסור על האמצע בכל מצב, ומוכן שלכל סיטואציה תהיה רק התחלה וסוף. ליצן החצר המתוחכם, סמטוכה, מנסה לפתור את הבעיה שמעוררת הפקודה הבלתי הגיונית הזו. במקביל הוא מנסה למצוא פתרון מוצלח לבעיה אחרת של הנסיכה קלמנטינה שמבקשת לשאת חתן הנחשב לא ראוי למעמדה הרם. ההצגה נהנית מכתובה משעשעת, אירונית ומלאת חן, וגם מביצוע קליל וגמיש של צוות שחקנים מעולה - בראשותם של אסף פריינטא (בתור המלך הילדותי) ואורי עטייה (בתור הליצן התחבולן), גם שיריו של יהונתן מגון יפים ומוסיפים. התוצאה הסופית היא הצגה מקסימה ומצחיקה, שגם מלמדת את הילדים שיעור חשוב לחיים: שבשביל כל דבר טוב בחיים חייבים קצת להתאמץ.

כתיבה משעשעת, אירונית ומלאת חן. מתוך "מה שבאמצע", פסטיבל חיפה להצגות ילדים (צילום: ג'ראר אלון)

עוד הצגה לגילים יותר צעירים (5-8), שמתרחשת בארץ האגדות, היא "גנב השירים", שכתב אפרים סידון עם מוזיקה של ירון כפכפי, שני יוצרים עם וותק גדול ומרשים בתחום מחזות הזמר לילדים. אך משהו במרקחת של היצירה החדשה הזו אינו עומד בסטנדרטים של יצירות קודמות של שניהם. נראה שהבעיה המרכזית היא בטקסט, הסובב סביב ממלכת השירים, שבה כולם צריכים תמיד לדבר ולשיר בחרוזים. אך ביום בהיר אחד התושבים מתחילים לשכוח את השירים והחרוזים, ומתברר שהאשמה לכך היא בנסיך אפל שנקרא "גנב השירים". הנסיכה הצעירה יוצאת במסע לחפש את השירים האבודים ובסוף מביאה לידי פיוס בין שתי הממלכות. הבעיה היא שמהו בטקסט המחורז באובססיביות אינו מתרומם לכדי פיוט אמיתי. להפך, הוא אף מעצבן. גם הדמויות כולן נותרות די שטוחות, ולא מעניינות מספיק. על אף עבודת עיצוב נאה של פרידה שוהם (תפאורה) ואלה קולסניק (תלבושות) ומאמציהם הכנים של חמשת השחקנים - ההצגה שביים לירון נח סובלת מתחושת מלאכותיות מוגזמת וחוסר עניין מהותי בסיום.

אינו מתרומם לכדי פיוט אמיתי. מתוך "גנב השירים", פסטיבל חיפה להצגות ילדים (צילום: ג'ראר אלון)

ההצגה האחרונה בתחרות היא "הגשר", הצגה ליצנית לגילים צעירים (4-8), שהיא פרי שיתוף פעולה בין שני תיאטרונים, תיאטרון הקיבוץ הישראלי ותיאטרון הקומדיה מגרמניה. זהו עיבוד לספר ילדים מאת הינץ יניש המספר על שתי דמויות מוזרות, ענקוני ודובוני, החיים בשכנות אך מעולם לא נפגשו כי בין בתיהם מפריד תהום. העלילה מתארת כיצד הם מצליחים סוף סוף להיפגש אחרי שבנו גשר על התהום, אך אז נכנסים לסכסוך ביניהם כששניהם נפגשים באמצע הגשר וכל אחד מהם מבקש לחצות ראשון לצד השני. ההצגה, שבנו עידן עמית (יזמות ובימוי) ואורן יעקובי (מחזה) משתמשת בהרבה דמיון עם שפה מומצאת (גיבריש) ועבודה פיזית ליצנית משעשעת, אך משהו במבנה הדרמטורגי לא עובד נכון. נראה שפרק ההקדמה לוקח הרבה יותר מדי זמן. על אף העבודה המחויבת של שלושת השחקנים, אדי אלתרמן, יונס אמבאו וספיר יוסף, התוצאה דומה יותר לסקיצה ראשונית ולא גמורה, עם הרבה רעיונות נחמדים לצד הרבה רגעים סתמיים.

